

PODSTAĆ SIĘ (1) *vb pf*

o prawdopodobnie jasne (tak w pod-); a *pochylone*.

[*inf* podstać się.] ◊ *fut 3 sg* podstoi się.

Sł stp, Cn brak, Linde także XVII i XIX w.

Postać jakiś czas w naczyniu (o płynie): [Słodką á niełoną ziemię táko poznasz/ wýpawfzy iey w gárnek iáki/ náley ná nię wody/ á zmieszay dobrze/ iefli ziemiá łona ieft/ tedy też wodá będzie łona gdy się podłtoj *Cresc 1571 139.*]

a. *Oczyścić się z zawiesiny przez stanie w naczyniu:* wleyże rożanego oleyku/ álbo máłlá máiowego/ coby niełolone: potym zaś wodą rołtworz/ á znowu przewarz: potym onę tłuńtość zbierz/ gdy fye podłtoi/ á tho choway ku mázaniu pierśi od káfzlu. *SienLek 84;* [wley wody ciepłey/ miefzayże pálcem/ potym fie day trochę podłtać *SienHerb 605b; Cresc 1571 344 (Linde), 352.*]

Formacje współrdzenne cf 1. STAĆ.

Cf **PODSTAŁY**

KW, MM